

บันทึก

เรื่อง ทายาทของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) ซึ่งเสียชีวิตมีสิทธิได้รับ
บำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค.๐๕๐๔/๔๘๙๙๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายความว่า กรมการปกครองได้ส่งเรื่องขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) ซึ่งเสียชีวิต โดยมีข้อเท็จจริงว่า อส.ผู้นั้นประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บถึงพิการเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ และทางราชการได้ปลดออกจากสมาชิกเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และกรมบัญชีกลางได้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ อส. ผู้นั้นตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ อส.ผู้นั้นประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์ชนตาย กรมการปกครองจึงขอให้สั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทปัญหาที่ต้องพิจารณามีอยู่ว่า เมื่อ อส. ซึ่งถูกทางราชการปลดออกจากสมาชิกและได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพแล้ว เสียชีวิต ทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่ อส. ซึ่งได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพแล้วภายหลังเสียชีวิต ไม่น่าจะมีผลให้ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเหมือนกับข้าราชการ แต่โดยที่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายและอาจพิจารณาได้เป็น ๒ นัย กล่าวคือ นัยที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อ อส. ซึ่งได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพแล้ว ภายหลังเสียชีวิต ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดด้วยเพราะเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ จะเห็นได้ว่าการได้รับบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดเป็นสิทธิคนละประเภท กฎหมายได้กำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการที่จะให้ได้รับสิทธิดังกล่าวไว้แตกต่างกัน และตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้บัญญัติไว้เพียงว่า “.....ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญโดยอนุโลม” จึงน่าจะหมายความว่าอนุโลมให้มีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญพิเศษตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เท่านั้น ส่วนนัยที่สองเห็นว่า เมื่อ อส. ผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพแล้วภายหลัง

เสียชีวิต ทายาทสมควรได้รับบำเหน็จตกทอดด้วย เพราะเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ จะเห็นได้ว่า การจ่ายเงินบำเหน็จและบำนาญมีลักษณะแตกต่างกันคือบำเหน็จจ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียว ส่วนบำนาญจ่ายเป็นรายเดือน และเมื่อพิจารณาเฉพาะข้าราชการผู้ได้รับบำนาญซึ่งเป็นผู้ที่พ้นจากหน้าที่ราชการไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ มาตรา ๔๙ ก็ได้วางหลักไว้ว่าเมื่อบุคคลทั้งสองประเภทเสียชีวิตลง ให้ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด โดยมาตรา ๔๙ ได้ใช้ถ้อยคำรวม ๆ ว่า “...ผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔...” มิได้ใช้คำว่า “ข้าราชการบำนาญ” การใช้คำว่า “ผู้รับบำนาญ” จึงน่าจะรวมถึงบุคคลใด ๆ ก็ได้ถ้าเกิดสิทธิรับบำนาญแล้วไม่ใช่แต่เฉพาะข้าราชการเท่านั้น ดังนั้นเมื่อตายลง ทายาทในกรณีนี้ก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้นิยามคำว่า “ข้าราชการ” ไว้ในมาตรา ๔^๑ โดยให้หมายความรวมถึง ทหารและข้าราชการพลเรือนและตามบทนิยามคำว่า “ทหาร” และ “ข้าราชการพลเรือน” ในมาตราเดียวกัน ก็ไม่รวมถึงสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) ด้วย เพราะ อส. นั้นเป็นบุคคลที่สมัครและได้รับการคัดเลือกเป็นสมาชิกตามพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗^๒ อส.จึงมิได้อยู่ในความหมายของคำว่า

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ทหารและข้าราชการพลเรือน

“ทหาร” หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร นายทหารประทวนตลอดจนว่าที่ยศนั้น ๆ และพลทหารประจำการ

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๑๑ การเข้าเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ให้กระทำโดยวิธีสมัครผู้อาสา แต่ถ้านั้นที่ไม่มีบุคคลสมัคร หรือมีบุคคลสมัครไม่เพียงพอตามความต้องการ จะกำหนดให้ท้องที่นั้นมีการเรียกบุคคลให้สมัครเพื่อคัดเลือกเข้าเป็นสมาชิกโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ และให้ถือว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา ๑๒ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังนี้

(๑) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในท้องที่ที่เข้าเป็นสมาชิก

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีอายุตั้งแต่ ๑๗ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์

“ข้าราชการ” ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังนั้น การจะนำพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาใช้บังคับกับ อส. จึงกระทำมิได้ กล่าวคือ เมื่อ อส. ถูกปลดออกจากการเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนแล้ว ก็ไม่มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่เนื่องจาก อส. เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือราชการตามพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่กำหนดหน้าที่ของกองอาสารักษาดินแดนไว้ในมาตรา ๑๖^๓ และถ้าหากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นเหตุให้ อส. ประสบอันตรายถึงชีวิตหรือพิการทุพพลภาพทางราชการก็ให้ความช่วยเหลือดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่า “เมื่อสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนประสบอันตรายถึงชีวิตหรือพิการทุพพลภาพเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญโดยอนุโลม” ฉะนั้น เมื่อพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดนดังกล่าวอนุโลมให้นำกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญมาใช้บังคับ ก็จะต้องนำพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องบำนาญพิเศษใช้บังคับกับ อส. การอนุโลมดังกล่าวนี้จึงเป็นการให้นำเฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับบำนาญพิเศษของข้าราชการมาบังคับใช้กับกรณี อส. ประสบอันตรายถึงชีวิตหรือพิการทุพพลภาพเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

๒. สำหรับปัญหาที่กระทรวงการคลังหรือว่า อส. ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไปแล้ว ภายหลังเสียชีวิตทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๙^๔ แห่ง

-
- (๕) มีร่างกายสมบูรณ์ และสมควรแก่การเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
 - (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๖) ไม่เป็นพระภิกษุ สามเณร หรือนักบวชแห่งศาสนาใด
 - (๗) ไม่เป็นสมาชิกกองอาสาอากาศ
 - (๘) ไม่เป็นทหาร หรือตำรวจประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
 - (๙) ไม่เป็นผู้มีพฤติการณ์อันเป็นที่รังเกียจ เช่นเป็นคนเสเพล อันธพาลหรือเป็นผู้ดุดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย เป็นต้น

^๓ มาตรา ๑๖ กองอาสารักษาดินแดนมีหน้าที่

- (๑) บรรเทาภัยที่เกิดจากธรรมชาติและการกระทำของข้าศึก
- (๒) ทำหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบภายในท้องที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่
- (๓) รักษาสถานที่สำคัญและการคมนาคม
- (๔) ทำการช่วยให้ความสะดวกแก่ฝ่ายทหารตามที่ต้องการ ตัดทอนกำลังข้าศึกมิให้ทำการรบได้อันด และทำการต่อต้านข้าศึกที่รุกราน

(๕) ป้องกันการจرائم สดับตรับฟัง และรายงานข่าว

^๔ มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับนั้น และให้จ่ายตามส่วนที่กำหนดในมาตรานั้น แต่บุตรซึ่งมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วในวันที่ข้าราชการผู้นั้นตายไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่ว่า ปัญหาเมื่อพิจารณาความหมายของ “บำเหน็จตกทอด” ในลักษณะ ๓ มาตรา ๔๘^๕ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว เห็นได้ว่า สิทธิในการได้รับบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นสิทธิที่ให้แก่ทายาทของข้าราชการหรือพลทหารกองประจำการหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดตามมาตรา ๓๗^๖ แต่สำหรับกรณี อส. นั้น อส. มิได้เป็นข้าราชการและมิใช่บุคคลตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังนั้นจึงนำบทบัญญัติในเรื่องบำเหน็จตกทอดมาใช้บังคับแก่ อส. มิได้ ถ้าพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ มีหลักการจะให้ความช่วยเหลือ อส. ซึ่งประสบอันตรายถึงชีวิตหรือพิการทุพพลภาพเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้ทายาทของ อส. มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดด้วยแล้ว มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ควรจะต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนดังเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญผู้ที่ไปปฏิบัติการร่วมกับสหประชาชาติในกรณีประเทศเกาหลี พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๔^๘ แห่ง

ทางราชการรับรองให้เทียบเท่าและยังมีอายุไม่เกินยี่สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเว้นแต่เป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

^๕ มาตรา ๔๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง ก็ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่บุคคลที่ตั้งบัญชีไว้ตามมาตรา ๔๔ และให้จ่ายตามส่วนที่กำหนดในมาตรานั้น แต่บุตรซึ่งมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วในวันที่ข้าราชการผู้นั้นตายไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่าและยังมีอายุไม่เกินยี่สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเว้นแต่เป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

^๖ มาตรา ๓๗ ข้าราชการ พลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีกเลย ทั้งนี้ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญปกติกับทั้งได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การได้รับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

^๗ มาตรา ๔ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาใช้บังคับแก่ทหาร พลทหารกองประจำการ และบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งทางราชการได้สั่งให้ไปปฏิบัติการรบหรือทำหน้าที่เกี่ยวกับการรบร่วมกับสหประชาชาติในกรณีประเทศเกาหลี ตลอดถึงทายาทผู้มีสิทธิของบุคคลเหล่านั้น แม้ว่าเหตุอันทำให้เกิดสิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ บำเหน็จบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอด แล้วแต่กรณีจะได้เกิดขึ้นก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

^๘ มาตรา ๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา ๔ ต้องถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่ทายาทของผู้นั้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้บังคับอยู่ในเวลา

พระราชบัญญัติเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย ครั้งที่ ๑) จึงเห็นว่า ทายาทของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) ซึ่งถูกทางราชการปลดออกจากสมาชิกและรับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพเสียชีวิต ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

(ลงชื่อ) อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๒๖

นั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗

ถ้าไม่มีทายาทดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ ตามที่เห็นสมควรให้แก่บุคคลผู้ซึ่งมีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ตามที่บัญญัติไว้ใน กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗